

~~Det~~ det år, da Effektkarret bygges.
Nære Far.

10 år - det er ikke så lidt. ~~Det~~ Det
er født i 1889 eller det år, som det
blev forbudt at kaste søgehaler på
gaden ~~to~~ og da du var, so år kom der
en ny fattiglov - ^{Bymester} ~~den~~ fattiglov ikke folket
pensioner - der forbød at bortlicensiere de
fattige. Det var i de politisk lærde
provisorier med Estrup. 6 år gammel
har du haft mulighed for at se den
allerpåske de rigtige bet (en Daimler) i Dan-
mark. Da du var 8 år gammel raste
en voldsom stid mellem højre og venstre
om "den fattige mandes søjler", som venstre
fravarede med nål og klør. Siden har du
været en bro og søren venstremænd.

11 år gammel har du mulighed for at ~~se~~ høre
den første gammelfore i Danmark.

12 år gammel kunne du have været med i
al folketog på 15000 i København, der takker
Kongen for at ~~partament~~ ^{kan} er begyndt at holde grundloven
~~indføres~~

4 i. Christensen kommer til magten.
Da du er 16 år indføres Alberti som et
led i "Linnæusseringen" af skaffeløse
prygler for vold- og seksualforbrydelser.
Som 16 årig oplever du Chr. d. 9's død og
Fr. d. S.'s kronbestigelse.

17 år gammel har du haft mulighed for
at overvære den første flyvning i Europa. Du
var på 42 m ~~so over~~ lang og så en høj
og smuk på hvidholmen (Ellihausen).
Samtidig blev det forbudt at holde køer i for-
m. bræddeværstrækeri.

Da du er 19 år afsløres det at justitsminister
Alberti har søndlet for 15 millioner kr.

23 år gammel kunne du have sejlet med
verdens første dieselmotorship (Selandia) eller fløjet
med en god Zeppelin.

Da du er 25 udbryder d. 1. Verdenskrig — og
du må have gennemlevet nogen meget
spændende dage, da Danmark efter tysk
krav spærrede balterne med mineer. Måske
englænderne ville betragte det som en fjendtlig handling.

Da du er 26 får kvinder og kyende
Heimveret. Derefter gik der kun 30-40
år for de held overtry magten.

Samme år kunne du være blevet
güttasch-baron.

27 år gammel er du med til ved en
folkeafstemning at borte afstå de
vestindiske øer (stemte du for eller imod?)

29 år gammel oplever du freden - og indgår
lykkeligt "den spanske syge" (den væk have
gjort et dybt indtryk på dig, for jeg har til
hørt dig snakke om den)

30 år gammel har du lyktighed til at se de
første knakorte kjoler.

31 år gammel får du mig

Men frunden må du have oplevet
dit kias største og lykkeligste øjeblik:
Det var dengang du ^{stod brudegæst} ~~blev gift~~ med
mor. Han må have været en dejlig
brud, for han blev en vidunderlig mor.

Hejdes milde blå øjne - du kan
finde dem igen hos Susanne -
har mangen en gang staudet dig,
når du kom farvende med frem-
skudt underkæbe og løftet egoisme.
* Han har Chr. og jeg dog mange vidunder-
lige minder fra Vithelmsby - Grithe mindes
jo nok ikke så meget fra den tid.
Allid havde hun onsdag for den frøgere part.
Det var mig. F. eks. tænker jeg ganske tydeligt
væge og derude på græspladsen på Vithelmsby.
Chr. havde slået mig i hovedet med en
skovl. Jeg efter ham under vilde skrig
for hans side. Han prøvede jeg ikke, for
jeg kunne jo aldrig indlende ham.
Men det var nok til at få dig op af
løjstolen og falde i øgekappen. Men
så søkede hun strikketøjel, så på
dig med disse milde, blide øjne og
sagde: Anders dog. Og det var nok
til at freden alter søkede sig over

Vilhelmsborg, med dets gamle græsgælder.
Der er så meget andet jeg tænker
fra den tid: Duften af vaskeløjet
derude i skygestuen. Jeg ved ikke
hvorfor jeg tænker den så tydeligt,
men dengang jeg havde været
særlig og stampe i gulvet og
skæg: jeg vil ikke, jeg vil ikke -
sikke hvor støjende det vil være og
høj mig ind til mig og sagde: Ved
du, hvor den vilje sidder? Nej!

Den sidder i Fars bevidsthed.
Dengang syntes jeg det var meget
underligt meget at sige, men nu
bagefter kan jeg rigtig se, hvor typisk
det var for ham. Ikke meget med:
Det skal jeg nok bestemme. Men
100% loyal som han altid var over
for dig, (Far) ^{sagde han} "Det er meget far
bestemmer afgør."

By du afgjorde jo også tingene ganske

gives mig en ridesaddel - kunpeltheu
fndi det var mit højeste og mest
brændende ønske. (Senere blev det en
cykel, og så fik jeg også den).

Nå stod jeg der med en sadel [på
trappestenen] og maengetede bare
en hest. "Jeg vil gerne have en hest,"
sagde jeg til Far. Da var det Far
lagde hånden på mit hoved og sagde
"Det er desværre kammerherrens hest.
Havde det været mine, skulle du ^{nok} få
én"

Det er øjeblikke som disse fra min
barndom, jeg i af dag gerne vil sige
dig tak for, Far. Der var mange af
dem. Og når du kommerende os
med i grøften, fndi hans herlighed
mijstet, kammerherren lod sig skue
i gamscher og sort cykel. Det var
forresten det argument, du brugte,
da jeg ønskede hest. "Du kan nok

frstå, du ikke kan komme
galopperende, på når hverken kam-
merherren eller jeg har et ridehest.

Men efter den tid fik jeg lov
at ride hestene på græs, så til
jeg lyttede - dog uden sadel.

Efter Vithelmstrog kom Sønderborg.
Vi blev frstået jo ikke den gang hold-
ken omvæltning det var i det og
Mors tid. Men Bedstefar fortalte mig
det ugang i "Heinrik", sagde han, "der
vil komme en dag, hvor du frstår,
hvad det var den Far måtte give
afkald på, da han sagde farvel til
frvatteren og begynde at køre
rundt med meadsparde i Sønderborg.
Det var i 1931-32, den mærkelige periode
i dansk landbrugs historie, da en slagteri-
gris kostede 25 kr. Den Far - frsætte
Bedstefar - var en så dygtig landmand
at han sagtens kunne have sagt til sig

igenem på en ~~små~~ bondegård,
— men min hvis din mor og 3 børn
var gået ind i et kalsomt ^{og fjært} arbejde
fra morgen til aften. Og jeres mor
var ikke længer stærk. — Jo, jeg
beundrer din Far for, hvad han
gjorde der, da han ofrede sine egne
drømme for at skabe jer en frem-
tid."

Og Bedstefars visdomer gik jo i
opfyldelse. Selv om det kunne være
strængt ^{arbejde} for mor på Regina, både hvad
økonomien og arbejdet angik, fik hun
alligevel lov at optage mange lys
og lykkelige timer. Når pensionærerne
kom og syde tak for dejlig mad — og
den var der da gudskelov mange af —
åbnet de hendes aarsigt.

En scene glemmer jeg aldrig.
En søndag jeg kom ^{op} i aaret her ved
at hun sad og prøvte at skjule at

hmm havde gædt. "Hvad er der, Turi?"
sagde jeg. "Ah, ikke noget" - sådan var
hun, sorges og bekymringens holdt
hmm for sig selv. Men jeg fik da
^{lister} med af hende, at det var en af
pensionarerne, der havde stået inde
og skaldet ind over, at de nu 14
dage i træk havde fået jordbær.
Gudskelov havde en af de andre
pensionærer med lystet på dette
sted hørt det. Først sagde han
et par ualmæindelig vellygte alvor-
ord til den jagtduende inde ved
bordet - og bagefter kom han ind og
sagde til hun: Det skal De ikke tage
Dem af, Fru Andersen - alle vi andre
er lykkelige over at få jordbær hele
sæsonen. Men der findes idioter så store,
at man ikke ^{fatter} forstår, hvordan de overlever det.
Og, så se hans lykkelige taknemmelige og
lykkelige lille takning ved minde. Det må

kan også have tænket meget længe.

Hvad vi bøm aegik, ja så for-
løb det jo også usædvanlige som
spæd af bedstefar. En uil velkom-
mende ganske vist med usæd-
vanlige sværkerinder. Men når
vi i dag gør status ^{med mig, ligesom at} ville jeg nødigt
vill have meddøret ret mange af dem.
De giver mig ^{bl.a.} en vis baggrund for at
forstå skolelevers periodiske arbejds-
vægring.

~~(Når jeg ved denne lejlighed og i den
me frubindelse, hvor du, Frida er iblaent
as, have lov at sige, at det ikke er
godt at vide, hvordan det var gået dengang
meget enkelte stjer trak sammen over
kong mig, hvor ikke du og Dukel fik
ud af jeres hjertes godhed og kære for-
ståelse havde tilbudt mig et betydeligt
rentilfred læn, som - med orkel fignes ord -
du kan tilbagebetale, når du får lyst "ungang
kommer til penge". Der håndskræmning og den~~

Stil tid glæmmer jeg jer aldrig. Trist,
at jeg ikke ogsaa kan sige ordet "Gode
tak" i dag.

Men allermest har jeg været
ligevis at takke for jer.

→ En aften derinde i haven i
Valdemarsroede, da jeg begynde at
bad, om jeg ikke måtte komme
ind af skolen og blive læstemand.
Og du svarede: "Din Bedstefar, der
ordet ^{for} flere i familien siger, at
du har et godt hoved, og at du
skal læse. Jeg ved ikke, hvor de
har fået den idé fra — men
sådan skal det altså være." Tak
for det.

tak → En aften derinde i København,
da du med stor ret og rimelighed
kunne have bebrejdet mig en —
I skal vi sige — særmeget villøftig

periode i mit liv. — Aldrig et
betrydende ord. Tak, for det
og sidst, men ^{mange} allermest vil jeg sige tak
for de 4 år på Skarup. Da jeg skrev,
at det vist nu var på tide at
rykke helt påløse op og prøve noget
helt nyt i Seminariet, kunne du
have slået dig for bystedet og sagt:
"Gavnen, det var jo netop, hvad
jeg sagde du skulle have gjort
efter studenterkassen" Ikke et
ord derom. Blot: "Du er velkom-
men. Du her spiser 105 eller 106
er ligegyldigt, og en soveplads fin-
der vi nok ud af." Du har altid
forstået at takke den hjertens
godhed med i barske, knappe
sætninger.

Det blev 4 fantastiske år, hvor jeg
ovensider fandt mig selv — friden meget

andet.

Når jeg sommelider derovre i
i Karise sidder og tænker på
gamle dage i Svendborg, begynder
eller stttes det altid med en
lyzzelige eftermiddagskaffe og
ostemadder. Noad vi ikke fik
smakket om, da jeg var yngre,
det gjorde vi nu ~~godt~~ ^{godt} ~~også~~ ^{også}.
Jo, det var beder. Tak for dem.
Og indoklyt, at jeg efterhånden
blev så dygtig til at sige "ja" og
"nej" på de rigtige steder, at
jeg samtidigt fik læst en 3-4 aviser
Jo, det var 4 dejlige år - også takket
være lillesøster. Selv om hun vel nok
engang imellem havde mest lyst til
at dreje halsen om på mig. Men hjertes-
god var den nu alligevel, når den forbarmede
dig over den ~~stærke~~ fattede storebrøder og
stak ham en pilsner. Det har nok været en af ^{denne} ~~denne~~ ^{Falkers}

Det var jo trods alt dig, Grøthe, der
bar det hele oppe, da Thor var død.
Og det var et meget stort og meget
tungt ansvar at lægge på så
mange skuldre. Men du klarede
det strålende - og så må du und-
skyldes, at jeg dengang under tiden
ikke havde forstået nok til at se
det og forstå, at du dengang emellere
hadde et rigtig godt til at være
~~svært~~ uoplagt og træt - også af mig.

Jeg ved ikke, om I fra begyndelsen
af min tab tænker en, der ikke altid
ville mig mit bedste - det var han
med skolen, Christian. Men efterhånden
som han blev ældre, blev han mere raf-
fineret. Når Far - efter at vi var kommet
til Svendborg - f. eks. sagde: Chr, du kan
bage med Ted på Kvindemarkvej i eftermiddag
og læse gæsterodder, kørte Chr med i
Dronningens og spillede fodbold, men

frænder fik han dog tid at sige til
mig: Henrik, jeg skulle sige fra far,
at du skulle komme ud på Indmarsvej,
så snart du havde drukket kaffe
— og det skulle ikke være en time.

Jeg ved ikke, om han ^{svarede} forstod alle de nuvære,
han levede med mig som barn. Men i
hvert fald har ingen haft som voksen — haft
en bedre og mere hjælpsom broder end jeg.

Jeg kunne nævne i hundredevis af eksempler,
som f. eks. når han med en ætten

gik døren af ind til mit værelse, for som
han sagde — at vi nok trængte til lidt

~~lille~~ hjælp. Eller som dengang
han stak mig 500 kr — det var mens jeg

gik på seminarist. Jeg tænker det kristal-
klart, og også hvad han sagde, da han

rakte mig den: „Det må sku ikke være
sjovt at høre som du gør, uden en øre

på lommeen“. Det var kryptiske ord, men
sådan er Christian. Da jeg en halvtreds
år senere i frugtige vendinger antydede

uzet om at betale dem tilbage, sigte
han: "Glem, det. Det ^{skal} overtrække bed-
ste investering til dato - så var jeg
fri fn at betale fn dig, når vi var
sede sammen." Nå, det gjorde han
m alligevel, fn sådan er Christian.
Og tak fn det, brormand.

Måske nogen af jer m har
siddet og tænkt: Det var jo egentlig
Faderen, han skulle tale fn og ikke
søsteren og broderen. Det er Far jeg
helt siden har talt fn; thi du skal
vide, Far, hvor godt dine børn har det, både
~~hver for sig~~ ^{sammen}. Og at de måske ville have
haft det sådan, hvis de ikke havde
haft en god og kærlig Far og mor, fn hvem
ingen anstregelser, ingen afsavn var fn
store, blot deres børn måtte få det godt.

For det retter vi 3 børn i dag al
vor taknemmelighed mod dig og mor. Tak Far.